

doen, ook als zijn leven door de negatieve symptomen wordt verstoord. De onwerkelijke wereld kan weer tot leven komen – zowel de herinneringen die zich hebben ontwikkeld of de negatieve gedachten die hem steeds de gek aansteken. Er is daarom vrij weinig rust, en bij dit alles komt ook een ziektebeeld kijken. Het is een ziektebeeld waarvan hij weet hoe ermee om te gaan, als de waarheid voor langer dan een moment is omgedraaid.

Hij komt dan in een wereld waarin hij zich als een slachtoffer heeft moeten ontwikkelen, in de scenario's van een film om het zo te benoemen. Als de blijvende schade van alles wat hem is overkomen tot leven komt, wordt het moeilijker om te ademen. Op zo'n moment wil hij niet meer op deze 'dusty road' zijn. Duurt het moment langer dan een moment, dan wordt het een gevecht met zijn gezondheid. Dit is een gevecht dat hij toch kan verliezen.

Uiteindelijk haalt hij altijd de winst binnen door het op de juiste, stabiele manier te overleven. Het kan hem veel energie en tijd kosten om deze irreële wereld te bestrijden, zeker als er weer een gevoelige snaar is geraakt. Het kan dan voorkomen dat hij de hoop kwijtraakt op een mooier leven. Hij is namelijk de ene keer wel de top, het andere moment weer die loser, ook als het allemaal nog zo goed voor hem leek te gaan. Wanneer het scenario dan plotseling weer verandert, kunnen zijn ogen gaan rollen na al die jaren van het gevecht. Moeilijk kan hij het toegeven: bij Nick is er dan ook altijd iets aan de hand. De echte wereld is daar, maar ook deze onwerkelijke wereld, en deze twee werelden lijken veel op elkaar.

Lijdend gaat hij dan ook door het leven. Hij heeft daarom in het verleden, na al die jaren van overleven, ook gedacht aan eutha-

nasie. Nick beseft goed dat het lijden op zijn manieren nooit volledig weg zal gaan, ook niet als hij verlicht is of op zijn sterkst in het leven staat. Hij heeft geaccepteerd dat het leven op zijn gemene manieren meer dan oneerlijk kan zijn, en dat hij zich door de momenten heen moet vechten. Toch heeft Nick gekozen om – onder welke omstandigheden dan ook – zijn leven te gaan leven. Ook als hij in een proces terechtkomt waarin het leven geen betekenis lijkt te hebben.

Nick ontvangt gedachten waar hij zich in principe niets van aan moet trekken. Hij kan er wel volop tegenin gaan als hij de smoor erin heeft, maar hij had van tevoren nooit kunnen weten hoe verscheurd hij ervan zou raken.

Al sinds zijn jonge tienerjaren ervaart hij een bepaalde pijn die weg kan gaan, maar altijd terugkomt. De pijn van de jaren die daarop volgden, kan in zijn geheel onhandelbaar voor hem worden. Normaal gezien zijn dat momenten op een dag, als hij dan een goede dag heeft. Het is voor hem: erdoorheen gaan en het maar doen. Door het te kunnen overleven, herinnert hij zichzelf eraan dat hij niet altijd van de gevechten kan winnen. Dan moet hij opnieuw accepteren dat het niet anders kan, of hij zegt tegen zichzelf dat hij zijn uren op aarde moet volbrengen. Nick heeft daar namelijk alle recht toe. En door op deze manier te denken, helpt hij zichzelf om de strijd te overwinnen – al is het maar voor dat ene moment van rust, strijdend naar de volgende uitdaging.

Elke dag is voor hem een nieuwe dag en telkens komt er een strijd bij die hij maar al te graag aangaat. Het was een gevecht dat ging over religie, over zijn verleden of over de toekomst. Het gevecht gaat over doorzetten of opgeven. Iemand liefhebben of niet, maar voornamelijk over de liefde voor het leven en hoe het leven met hem omgaat.

Nick is in nare situaties terechtgekomen. Hij heeft niet de kans kunnen pakken zijn ware gezicht te tonen aan de mensen in zijn leven, mensen waar hij veel om gaf. Hij heeft niet kunnen laten zien dat hij daadwerkelijk wel spoort, een goed en leuk persoon is, zodra hij hersteld is van het onmogelijke. Voor hem is het alsof er een hele wereld bestaat, om hem heen draait, waar hij nooit meer een deel van zal uitmaken.

Hij heeft daarom goed beseft dat hij daar geen steentje meer aan hoeft bij te dragen. Hij wil er geen onderdeel meer van zijn. De mensen van school, het sporten of van de bijbaantjes: hij gaat er niet meer mee om. Nick is zijn eigen pad gegaan en heeft daarin vrede gevonden. Het kunnen accepteren is wat hij dan ook heeft gedaan. Zijn ingewikkelde verleden heeft hij een plek gegeven. Hij heeft ervoor gekozen verder te gaan met een nieuw leven en met de nieuwe wereld die hij heeft kunnen opbouwen. Een wereld waar hij elke dag voor wakker wordt en waarvoor hij elke ochtend uit bed stapt.

Het is een wereld waarin hij zichzelf én de andere mensen die erin voorkomen meer dan dankbaar is.

En dan gebeurt datgene waar hij geen rekening mee heeft gehouden.

Daar begint zijn verhaal.